نگاهی به سخنرانی پمپئو در گفت‌وگو با کوروش احمدی

مشتی اتهام به جای استراتژی

زینب اسماعیلی

سخنرانی وزیر خارجه آمریکا قرار بود اعلام استراتژی دولت این کشور در مورد ایران باشد، اما در سخنرانی‌اش، اتهاماتی علیه ایران مطرح کرد و درخواست‌هایی. درخواست‌هایی که به نظر می‌رسد در خود کابینه ترامپ هم کسی باور نداشته باشد ایران به آن تن بدهد. در گفت‌وگو با کوروش احمدی، کارشناس روابط بین‌الملل که سال‌ها در حوزه آمریکا کار کرده، این سخنرانی را بررسی کردیم.

پیش از سخنرانی پمپئو در اندیشکده هریتیج گفته شده بود او قرار است استراتژی ایالات متحده در مورد ایران را اعلام کند، آنچه در سخنرانی او شنیدیم به اعتقاد شما استراتژی‌ای است که اکنون روی میز تصمیم‌گیران در ایالات متحده در مواجهه با ایران قرار دارد؟

آنچه که از پمپئو شنیدیم، چیزی نبود جز تکرار اتهامات و لفاظی‌های همیشگی تندروترین عناصر تیم ترامپ. شاید مهم‌ترین ویژگی این سخنرانی این بود که از هر موضع‌گیری دیگری که تاکنون از اعضای تیم ترامپ شنیده بودیم، تندتر، غیرمنطقی‌تر و تخریبی‌تر بود. این سخنرانی حاوی لیستی از «بایدها» بود که از نظر آمریکا ایران باید انجام دهد. تنها سخنی هم که از مذاکره در این سخنرانی رفت، یادآوری اعلام آمادگی ترامپ در دو هفته قبل برای مذاکره در مورد «یک توافق بهتر» بود. به عبارت دیگر پمپئو خود پیشنهاد مذاکره نداد. اما در مورد این بخش از سؤال که آیا این همان استراتژی آمریکا در ارتباط با ایران است، ظاهرا از نظر تیم ترامپ هست. اما استراتژی در معنای مصطلح، ورای مشتی اتهام و تهدید و بایدها و نبایدهاست. دولت ترامپ بعد از اعلام خروج از برجام تاکنون مورد انتقاد بوده که برنامه جایگزینی برای برجام ارائه نکرده و به‌جز تکرار «یک توافق بهتر»، راهبردی ارائه نکرده است. همان‌طور که در خیلی از موارد دیگر نیز چنین است. مثلا در مورد سوریه یا نداشتن طرح جایگزین برای توافق پاریس. اصولا از کسانی که ابزار اصلی حکمرانی‌شان توییتر است، نمی‌توان چندان انتظار استراتژی داشت. البته پمپئو اشاره کرد که استراتژی اعلام‌شده در اکتبر هم در دستور کار آمریکاست. آن سند هم البته تفاوت چندانی با سخنرانی پمپئو ندارد و حاوی یک‌سری اتهامات و تهدیدات است.

در راهبرد اعلام‌شده جدید نکته جدیدی هم وجود داشت؟

چند نکته جدید در این سخنرانی بود که شامل: تأکید بر توقف کامل غنی‌سازی و عدم ازسرگیری پردازش پلوتونیوم، توقف تولید آب سنگین در ایران، عدم مذاکره در مورد برجام و آمادگی برای کار روی توافقی جدید به جای برجام با هدف انعقاد یک پیمان با ایران با تصویب کنگره، عدم اشاعه موشک‌های بالستیک و ارائه گزارش کامل توسط ایران از برنامه نظامی ادعایی هسته‌ای‌اش به آژانس انرژی اتمی. قبلا هم در گزارش‌های خبری ذکر شده بود که یکی از دلایل شکست مذاکرات آمریکا با سه کشور اروپایی، اصرار آمریکا بر توقف کامل غنی‌سازی در ایران بوده است.

در بند خواست‌های آمریکا از ایران، موارد متعددی از دسترسی به مکان‌های نظامی و همه اماکن هسته‌ای از ابتدا تاکنون دیده می‌شود، چنین خواست‌های عجیبی در دولت‌های پیشین آمریکا نیز مطرح شده بود؟

در این رابطه در سخنرانی پمپئو، خواسته دسترسی بدون قیدوشرط آژانس به همه سایت‌ها در سراسر ایران مطرح شده است. در دولت‌های سابق آمریکا قبل از دولت اوباما، کار با ایران در حدی پیش نرفته بود که به چنین جزئیاتی پرداخته شود. اما تکلیف این دسترسی‌ها در موافقت‌نامه‌های پادمان و نیز در پروتکل الحاقی مشخص شده به این ترتیب که به‌طور خلاصه بازرسان به سایت‌های هسته‌ای اعلام‌شده دسترسی دارند. در پروتکل الحاقی نیز شرایط تفصیلی و دقیقی برای دسترسی آژانس به سایت‌هایی که به عنوان هسته‌ای اعلام نشده‌اند اما بر پایه اسناد و مدارک متقنی مشکوک به نظر می‌رسند، پیش‌بینی شده است. در برجام هم این موضوع به‌طور مفصل مذاکره و در بندهای ۷۴ تا ۷۸ برجام به‌تفصیل ذکر شده است. «دسترسی بدون قیدوشرط به همه سایت‌ها در سراسر کشور» که پمپئو می‌گوید هیچ مبنایی ندارد.

پمپئو از اعمال شدیدترین تحریم‌ها سخن گفته، اکنون آمریکا غیر از برخی افراد و شرکت‌ها، در چه حوزه‌هایی می‌تواند ایران را تحریم کند؟ این تهدید چقدر جدی و کاربردی است؟

اعمال شدیدترین تحریم‌ها شاید بیشتر جنبه لفاظی داشته باشد. البته واقعیت این است تحریم‌های کنگره شدید هستند و اگر دولت هم با قوانین مربوطه همراه و همسو باشد، این تحریم‌ها می‌توانند به شدیدترین شکل به اجرا گذاشته شوند. اوباما تا آنجا که اختیاراتش اجازه می‌داد قصد به‌اجراگذاشتن تحریم‌های کنگره به شدیدترین شکل را نداشت. مثلا قانون NDAA که در دسامبر ۲۰۱۱ تصویب شد، اختیار نحوه اعمال تحریم نفتی و بانک مرکزی را به دولت داد و اوباما با تصویب یک فرمان اجرائی در فوریه ۲۰۱۲ به عنوان آیین‌نامه اجرائی آن قانون مقرر کرد که کشورها هر شش ماه ۲۰ درصد از خرید نفت از ایران را کاهش دهند. اکنون ترامپ ممکن است همان قانون را به شکل سخت‌گیرانه‌تری به اجرا بگذارد. به یاد داشته باشیم اوباما تا توانست از تحریم بانک مرکزی طفره رفت تا نهایتا کنگره خود این کار را کرد. اما در این مورد که آیا در حوزه‌های جدیدی ترامپ می‌تواند ایران را تحریم کند، باید بگویم درواقع حوزه جدیدی باقی نمانده که آمریکا آن را تحت پوشش تحریم قرار نداده باشد. تنها کاری که می‌توانند بکنند یافتن مصادیق جدیدی به شکل اشخاص حقیقی و حقوقی برای افزودن بر لیست تحریم (SDNs) است.

بخش منطقه‌ای در این سخنرانی پررنگ بود، اروپا هم در مورد منطقه تمایل دارد با آمریکا همکاری کرده و به ایران فشار وارد کند، چقدر این همسویی نگران‌کننده است؟

اگرچه اروپا در یکی، دو هفته گذشته صحبت چندانی درباره این بخش منطقه‌ای نکرده، اما فرانسه، آلمان و انگلیس طی ماه‌های اخیر فراوان در این موارد اظهارنظر کرده‌اند. می‌دانیم که آنها در سه ماه بعد از اولتیماتوم ترامپ در ۱۲ ژانویه تا اوایل می با آمریکا در این مورد و برخی موارد دیگر مذاکره کردند و ظاهرا به توافق‌هایی هم رسیدند. (بر اساس مطالبی که درز کرده، ظاهرا اختلاف بر سر غنی‌سازی در ایران و نیز موشک‌های کوتاه و میان‌برد موجب شکست آن مذاکرات شد.) به‌هرحال این امکان وجود دارد که در صورت شکل‌گیری سازوکار قابل قبولی برای ایران در مورد حفظ منافع اقتصادی ایران از سوی اروپا، در آن صورت اروپا موضوعات منطقه‌ای و تا حدودی موشکی را نیز به میان بکشد و در این موارد خواستار همکاری ایران شود.

متنی که پمپئو خواند، مخاطب داخلی ایرانی را هم هدف گرفته بود، پیش‌تر ترامپ هم در سخنرانی‌اش مردم ایران را مخاطب قرار داد. این رویکرد را چطور ارزیابی می‌کنید؟

بخش عمده‌ای از سخنرانی درباره مسائل داخلی ایران بود که مطابق همه قواعد آمره بین‌المللی، اغیار نباید در آن مداخله کنند. مطالبی در این بخش مطرح شد که هرچند از «تغییر رفتار» سخن می‌گفت، اما فاصله چندانی با تز کذایی «تغییر رژیم» نداشت. می‌دانیم بولتون که اکنون مشاور امنیت ملی ترامپ است و نقش مهمی در تدوین سیاست خارجی و امنیتی آمریکا دارد، از طرفداران تز «تغییر رژیم» است و حدود یک سال پیش در ازای دریافت مبالغی طی سخنرانی در نشست منافقین از «تغییر رژیم» سخن گفته بود. البته در سخنرانی پمپئو برخلاف برخی پیش‌بینی‌ها سخنی از قومیت‌ها به میان نیامد که علت آن شاید تصمیم و عزم اصولی آمریکا طی ده‌ها سال گذشته به حفظ مرزهای موجود در خاورمیانه و عدم ورود در دعواهای ارضی باشد.

نکته

کوروش احمدی: مطالبی در صحبت‌های پمپئو مطرح شد هرچند از «تغییر رفتار» سخن می‌گفت، اما فاصله چندانی با تز کذایی «تغییر رژیم» نداشت

نگاه بیرون

طرح پمپئو برای ایران

به آنها بگویید ول کنند!

ترجمه: شهرام زرندار

The New York Times

از زمانی که دونالد ترامپ از برجام خارج شده، سؤال این بوده که بعد از این چه خواهد شد؟ روز دوشنبه مایک پمپئو، وزیر امور خارجه آمریکا، آنچه را انتظار دارد رخ دهد، اعلام کرد: تسلیم بی‌قیدوشرط و کاپیتولاسیون ایران! او در سخنرانی جنگ‌طلبانه‌اش در بنیاد محافظه‌کار هریتیج گفته نیت دولت و خواسته آن استفاده از تمامی قدرت اقتصادی و نظامی آمریکا علیه ایران است. این ۱۲خواسته چنان گسترده است که احتمال اینکه ایران خیلی زود بتواند آنها را بپذیرد وجود ندارد، حتی اگر هم بخواهد آنها را بپذیرد، نمی‌تواند. پمپئو قول داده ایران را تحت فشارهای مالی قرار دهد. او می‌گوید درصورتی‌که رهبران ایران برنامه هسته‌ای‌شان را از سر بگیرند، «عمال ایرانی و نوابشان در سراسر جهان را درهم خواهد کوبید و برای آنها مشکلاتی بسیار بزرگ‌تر پدید خواهد آورد». بسیاری از مسائل مطرح‌شده در این رویکرد غلط هستند، اما این یک راهبرد نیست. این یک نحوه از اندیشیدن خیال‌بافانه است که تنش‌های منطقه‌ای را بدتر خواهد کرد و درعین‌حال می‌تواند منجر به منازعه مستقیم ایران و آمریکا شود. ما به‌دلیل اینکه ترامپ یک توافق چندملیتی را دور انداخته، توافقی که براساس آن ایران به‌ازای لغو تحریم‌ها برنامه هسته‌ای‌اش را محدود کرده بود، در این جایگاه و وضعیت غیرمنطقی قرار گرفته‌ایم. ترامپ اعتراض کرده که این توافق به نگرانی‌هایی که هرگز قرار نبوده به آنها بپردازد توجهی نمی‌کند. پمپئو در اعلام این خواسته‌ها در شرایطی سخن می‌گوید که رئیسش به رهبر کره شمالی این شانس را داده -کره شمالی حدود ۶۰ سلاح هسته‌ای در اختیار دارد- که از ضمانت‌های امنیتی در ازای رهاکردن زرادخانه هسته‌ای‌اش برخوردار شود. ایران هیچ سلاح هسته‌ای ندارد و به طرز ویژه‌ای برنامه هسته‌ای‌اش را محدود کرده است. در طول چند هفته گذشته ایرانی‌ها پاسخ‌هایی سنجیده و منطقی به تحریکات آمریکا داده‌اند.

CNN

سخنرانی پمپئو درباره ایران خیال‌بافی است

روز گذشته، پمپئو، در بنیاد «هریتیج» در واشنگتن سخنرانی کرد: «پس از توافق؛ استراتژی جدید درباره ایران». او گفت «به همه آنچه ما می‌گوییم عمل کنید یا در غیر این صورت ما شما را در هم خواهیم شکست». این سخنرانی اولین سرهم‌بافی روشن سیاست ایالات متحده درباره ایران بوده است. اکنون ترامپ، ارباب خودخوانده معامله‌گری، معامله جدیدی برای برخورد با ایران در ذهن دارد، معامله‌ای که نیازمند آن است که ایران ماهیت رژیم خود را تغییر دهد و بطن اصول سیاست خارجی خود را برعکس کند، اصولی که درباره آمریکا بازدارنده است. این توافق جدید روی میز رؤیای به‌واقعیت‌پیوسته بسیاری از شخصیت‌های مهم جهانی: محمدبن سلمان، بنیامین نتانیاهو، جان بولتون و فرقه مجاهدین خلق [منافقین] است. براساس این راهبرد که پمپئو آن را سرهم‌بندی کرده، ایالات متحده دور جدیدی از تحریم‌های فلج‌کننده که ایران را وادار به نبرد برای زنده‌نگاه‌داشتن اقتصادش می‌کند، به کار خواهد گرفت. بعد ایران به طرزی صلح‌آمیز در برابر خواسته‌های ایالات متحده تسلیم می‌شود و ماهیت و طبیعتا رژیم خود را تغییر می‌دهد. همه اینها خیلی ساده به نظر می‌رسند و تعجبی ندارد که هیچ‌یک از رؤسای جمهور قبلی در فکرشان هم خطور نکرده که این راهبرد را برگزینند. ایران باید زندانی‌های آمریکایی را رها کند، برنامه موشک‌های بالستیکش را خاتمه دهد، از سوریه بیرون بیاید، به حمایتش از حوثی‌ها در یمن خاتمه دهد، دست از حمایت از حزب‌الله و سایر گروه‌ها بکشد و به رفتارهایش در منطقه خاتمه دهد. ایالات متحده و خاورمیانه درصورتی‌که ایران به خواسته‌های آمریکا عمل کند، وضع بهتری خواهند داشت؛ اما سیاست خارجی باید در واقعیت ریشه داشته باشد، نه خیال خام. اگر ایالات متحده در برجام باقی می‌ماند و در گذر زمان با ایران اعتمادسازی می‌کرد، شاید ما می‌توانستیم با ایران درباره سایر مسائل هم به توافق برسیم، اما خروج از برجام به طرزی مؤثر تمامی شانس‌ها برای توافق بیشتر با ایران را از بین برده است. آمریکا می‌خواهد ایران توافق کند تا به توافق هسته‌ای جدیدی تن دهد که بسیار شبیه برجام به نظر می‌رسد. در عوض ایالات متحده تحریم‌ها را لغو، روابط دیپلماتیک کامل با ایران را برقرار کرده و از ورود ایران به جامعه ملل استقبال خواهد کرد. این راهبرد درباره معمر قذافی در لیبی مؤثر بوده و عمل کرده است و اگر به من باور ندارید می‌توانید از او بپرسید. واقعیت بسیار پیچیده‌تر از ادعاها و خواسته‌های پمپئو است. پمپئو به طرزی مؤثر خواهان «تغییر رژیم توسط خودش» در ایران است. این اتفاقی است که رخ نخواهد داد. پمپئو هیچ دلیل عقلایی مبنی بر اینکه ایران تقاضاهای آمریکا را در سکوت و بدون اعتراض بپذیرد، ارائه نکرده است. راهبرد پمپئو نیازمند آن است که ایران به واشنگتن اعتماد بیشتری از اعتمادی که به برجام کرده، داشته باشد؛ برجامی که ایالات متحده آن را نقض کرده است.

politics@sharghdaily.ir

رویداد

طرح مشاوران دربارهای منطقه به ترامپ

جنگ اقتصادی برای بی‌ثبات‌کردن ایران

شرق: در روزهای گذشته دو روزنامه آمریکایی «نیویورک‌تایمز» و «وال‌استریت‌ژورنال» گزارشی درباره ارتباط احتمالی کمپین ترامپ با خاورمیانه (عربستان/ امارات)، «جول زامل» و «جورج نادر» منتشر کرده‌اند؛ پرونده‌ای دیگر در دخالت و همراهی عربستان سعودی و امارات متحده در انتخابات ۲۰۱۶ آمریکا. به گزارش نیویورک‌تایمز، «جول زامل»، تاجر اسرائیلی و متولد استرالیا، از نزدیکان دربار امارات متحده عربی است؛ او بنیان‌گذار چند شرکت مشاوره‌ای خصوصی ازجمله شرکت «ویکی‌استارت (Wikistrat) و گروه Psy است؛ شرکتی امنیتی و خصوصی با شعار «واقعیت را تغییر دهید». یکی از خدمات این شرکت، شکل‌دهی به افکار عمومی در شبکه‌های اجتماعی با اکانت‌های جعلی است. روزنامه نیویورک‌تایمز درباره زامل گزارش داده که به همراه «جورج نادر»، مشاور ولیعهد امارات، ماه‌ها قبل از انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا با «دونالد ترامپ جونیور»، پسر ارشد رئیس‌جمهوری آمریکا، در برج ترامپ دیدار کرده بودند. هدف از این نشست، گفت‌وگو درباره تلاش برای کمک به پیروزی ترامپ بوده و با دربار عربستان همکاری می‌کنند. مهم‌ترین طرح این افراد، بی‌ثبات‌کردن ایران است. جورج نادر نیز مبلغ استفاده از شرکت‌های خصوصی برای بی‌ثبات‌کردن ایران بوده و در کنار زامل، در خدمت کسانی که به نوشته نیویورک‌تایمز مخالف سرسخت سیاست‌های اوباما در خاورمیانه بوده‌اند، کار می‌کرده است. ازجمله پیشنهادهای نادر، خراب‌کاری در رشد اقتصادی ایران بوده است. نیویورک‌تایمز نوشته: جورج نیدر (نادر) به ریاض سفر و ایده‌هایش را برای بی‌ثبات‌کردن ایران به عربستان پیشنهاد کرده است. به گفته منابع مطلع، او معتقد بوده جنگ اقتصادی و تحریم، راه ساقط‌کردن حکومت ایران است. او دنبال ۳۰۰ میلیون دلار برای این پروژه بوده است. نیویورک‌تایمز و وال‌استریت‌ژورنال نوشته‌اند آیا نادر و زامل برای پروژه‌هایشان پولی از عربستان یا امارات گرفته‌اند یا خیر؟ بر اساس گزارش وال‌استریت‌ژورنال، به دنبال پیروزی ترامپ در انتخابات، جورج نادر به زامل دو میلیون دلار پرداخته است که به گفته یکی از افرادی که از پرداخت این مبلغ باخبر بوده، گفته می‌شود این پول ارتباطی با موضوع کارزار انتخاباتی ترامپ نداشته است.

شرکای اروپایی برجام به سخنان پمپئو واکنش نشان دادند

ظریف: دیپلماسی حقه‌بازی آمریکا بازگشت به عادت‌های گذشته است

شرق: طبیعی بود که سخنرانی مایک پمپئو در اندیشکده هریتیج را بسیاری بشنوند، هم ایرانی‌ها و هم اروپایی‌ها و دیگرانی که در موضوع برجام با ایران شراکتی دارند؛ روسیه و چین. این را فدریکا موگرینی در بیانیه‌اش نوشته ولی علاوه بر او، بسیاری به این سخنرانی واکنش نشان داده‌اند. واکنش عرب‌ها و اسرائیل به این سخنرانی مثبت بوده و سخنان پمپئو خوشایندشان بوده. اما ایران، اروپا و روسیه واکنش مثبتی به آن نداشتند. مایک پمپئو در نخستین سخنرانی سیاست خارجی خود در مقام وزیر خارجه آمریکا، گفت که دولتش «شدیدترین تحریم‌های تاریخ را علیه ایران وضع خواهد کرد و اگر حکومت ایران رفتار خود را عوض نکند، فشار تحریم‌ها افزایش خواهد یافت». پمپئو «۱۲ شرط» را برای مذاکره و دستیابی به توافق جدیدی با تهران تعیین کرده است.

محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران، در واکنش به این سخنان در توییتی نوشت: «دیپلماسی حقه‌بازی آمریکا صرفا بازگشت به عادت‌های گذشته است؛ آمریکا محبوس در توهمات و سیاست‌های شکست‌خورده‌ای است که از سوی گروه‌هایی با منافع خاص دیکته می‌شود، همان انتخاب‌های غلط را تکرار می‌کند و به‌تبع آن همان نتایج زیان‌بار را برداشت خواهد کرد. ایران در این میان با شرکای خود برای راهکارهای برجام پس از خروج آمریکا همکاری می‌کند». وزارت امور خارجه ایران نیز در واکنش به این سخنرانی در بیانیه‌ای این اظهارات را سخیف و مداخله‌گرانه خوانده است. در بیانیه وزارت امور خارجه ایران آمده که این اظهارات «نشانه استیصال و درماندگی» آمریکا و «تلاش مذبوحانه آنها برای انحراف اذهان از اقدام غیرقانونی آمریکا» در خروج از برجام است. وزارت امور خارجه ایران اظهارات پمپئو را مداخله آشکار در امور داخلی خود و تهدید غیرقانونی علیه یک عضو سازمان ملل متحد دانسته است. فدریکا موگرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، نیز بعد از سخنرانی پمپئو با انتشار بیانیه‌ای به این سخنرانی واکنش نشان داد. او با تأکید بر این موضوع که برجام «هیچ جایگزینی ندارد» گفته است: «پمپئو در سخنرانی خود مشخص نکرد چطور خروج از برجام منطقه را درخصوص اشاعه تسلیحات هسته‌ای امن‌تر کرده یا خواهد کرد و ما را چگونه برای تأثیرگذاری بر اقدامات ایران خارج از چارچوب برجام در موقعیت بهتری قرار خواهد داد».

بوریس جانسون، وزیر خارجه بریتانیا، نیز در واکنش به این سخنرانی گفته: «چشم‌انداز رسیدن به یک توافق جدید با تهران «خیلی خیلی سخت است» و «بعید است که توافق در مورد تمامی اقدامات ایران در یک مذاکره، اقداماتی مانند رفتارهای ایران در منطقه، برنامه موشک‌های بالستیک و مسائل هسته‌ای، در یک زمان‌بندی معقول دست‌یافتنی باشد». هایکو ماس، وزیر خارجه آلمان، نیز قرار است برای دیدار و گفت‌وگو با پمپئو درباره ایران امروز به واشنگتن سفر کند. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، نیز قرار است برای گفت‌وگو درباره ایران به دیدار رئیس‌جمهوری روسیه برود. زمیر کابولوف، رئیس بخش امور آسیا در وزارت خارجه روسیه، نیز ضمن هشدار نسبت به طرح آمریکا برای فشار بیشتر بر ایران، مدعی شد که این کار ایران را بیشتر به سمت رادیکال‌گرایی برای حل مسائل منطقه‌ای سوق خواهد داد. این مقام وزارت امور خارجه روسیه همچنین تأکید کرد که فشار آمریکا بر ایران تنها منجر به افزایش تنش در خاورمیانه خواهد شد و ایران نیز به آن پاسخ خواهد داد. روز جمعه کمیسیون مشترک برجام، در وین تشکیل می‌شود تا وضعیت توافق را بعد از خروج یکی از اعضا یعنی آمریکا بررسی کند. این جلسه به درخواست ایران به عنوان شاکی برگزار می‌شود. سوی دیگر مخالفان سخنان پمپئو، موافقان این سخنان قرار داشتند، بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، با استقبال از این سخنان مدعی شده که «توقف غنی‌سازی، تحریم‌های شدید و خروج ایران از سوریه؛ ما عقیده داریم این سیاست، تنها سیاستی است که در نهایت ثبات و صلح را در منطقه خاورمیانه تضمین خواهد کرد». نتانیاهو ادامه داد: «ما از همه کشورها می‌خواهیم تا با [سیاست‌های] آمریکا [در قبال ایران] همراهی کنند». امارات متحده عربی نیز از گفته‌های پمپئو استقبال کرده است. وزیر مشاور در امور خارجی امارات، مدعی شد: «تلاش‌های یکپارچه تنها راهی است که به ایران نشان می‌دهد از توسعه‌طلبی و تاخت‌وتازش دست بردارد». وزیر خارجه بحرین نیز مدعی شد: «راهبرد ارائه‌شده از سوی وزیر خارجه آمریکا «نشان‌دهنده عزم برای مقابله با خطرات ناشی از سیاست‌های ایران که امنیت و ثبات منطقه را به‌خطر انداخته، است و کمک می‌کند تا کاستی‌های توافق اتمی رفع شوند». بحرین تأکید کرده است با سیاست‌های ایالات متحده در قبال ایران همراهی خواهد کرد. رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، نیز از خروج دولت آمریکا از برجام انتقاد کرده و در جریان یک سخنرانی گفته است: «آن کسانی که ۱۵ هزار کلاهک اتمی دارند، در حال حاضر مشغول تهدیدکردن جهان هستند. اینکه دیگر طرف‌های توافق اتمی، برخلاف تصمیم دولت آمریکا، به آن وفادار مانده‌اند، از منظر ترکیه یک تصمیم بسیار مثبت است».